

Liefhebberstuin

Een kijkje in de tuin bij mensen die niets liever doen dan beplantingsplannen maken, zaaien, schoffelen, oogsten, snoeien én genieten van al dat groen.

De voortuin van 'De Achtertuin'.

Beteugelde *vrijheid*

In Rumpt, een dorp aan de Linge, ligt De Achtertuin van **Anjo en Inge Steen**. Het is een tuin met strakke vlakken, heggen en paden, de beukenhaag wordt gesnoeid met een waterpas. Maar binnen die lijnen is het los, daar mogen de planten doen wat ze willen. Bovendien is de tuin een toevluchtsoord voor alles wat vliegt, kruipt of loopt.

tekst NICOLIE VAN DOORN | beeld JASKER KAMP

Inge en Anjo Steen.

Anjo en Inge Steen vullen elkaar goed aan. Hij is van de structuur en de strakke lijnen, zij van de borders en de plantjes. Dat kwam goed uit toen ze vijftig jaar geleden 1,4 hectare weiland kochten. Met daarop een bungalow, een grote schuur, een vervallen kippenschuur, twee walnotenbomen, een el en een sierappel. De rest was gras. De gebouwen lieten ze aanvankelijk voor wat het was. “We zijn begonnen met de tuin, want het duurt lang voordat die begroeid is. Iedereen verklaarde ons voor gek.”

Kronkelweg

Je moet zorgen dat het basisplan in orde is, zegt Anjo. “Daarom hebben we een landschapsarchitect om advies gevraagd.” Inge: “Want zo’n grote ruimte vullen met viooltjes, dat gaat niet.” Langs de noordwestkant van het terrein legden ze met ruim duizend inheemse bomen en struiken eerst een 10 meter brede windkering aan. “De architect kwam ook met het idee om een kronkelweg aan te leggen naar de achterkant van de tuin”, vertelt Anjo. “En daar een moestuin te beginnen, want dan kom je tenminste nog eens achter in de tuin. Dus daar kwamen een moestuin en een boomgaard.”

De tuin werd ingedeeld in vlakken, waarin Anjo verschillende tuinkamers tekende. In de voortuin legde hij een boerentuin aan met veertien vakken, omringd door buxusranden. Anjo: “180 strekkende meter buxus. Maar toen kwamen de taksterfte en de buxusmot. Ik heb het even aangekeken, maar toen alles eruit gehaald en randen gemaakt van lage geraniums om structuur te houden.”

De zijtuin werd de ‘cottage tuin’: een lange rij vakken met daarin bloemen en oude rozen. Omdat de rozen het onder de walnotenboom niet volhouden, zijn Inge en Anjo nu bezig daar een varentuin aan te leggen. In de muur hebben zich al tongvarens, vingerhelmbloemen, muurleeuwenbekjes en kleine muurvarens genesteld, en zelf hebben ze er vetplantjes ingeplagd. “Het idee was om hier met zichtlijnen te

werken”, legt Anjo uit. Maar Inge wilde aan het eind van de cottage tuin een muur en dus bouwde Anjo een muur, met een poort waarop twee poortwachters zijn gemetseld. Het bleek een goed idee: “De muur geeft een verrassingseffect: hé, daarachter ligt nog een tuin.”

Parkeertuin

Via de poort kom je bij het B&B-huis. Daar heeft Inge een gemengde border aangelegd in rood, geel, wit en paars. “Eigenlijk wilde ik een border maken met maar vijf planten. Dat had ik ergens gezien en dat vond ik zo mooi, dat ik zei: dat gaan wij ook doen.” Anjo: “Alleen, ze kan het niet laten, in die border staan twintig verschillende planten in plaats van vijf.” Inge schiet in de lach: “Ik vind het superknap als mensen zeggen: ik heb het in mijn hoofd en zo wordt het. En dat het dan ook zo wordt!” De border grenst aan de boomgaard met appelbomen, perenbomen, pruimen en een kweeper. Daar ligt ook de moestuin, die inmiddels veranderd is in een parkeertuin voor kweekplanten. “Een moestuin is niks voor mij”, zegt Inge. “Je moet er elke dag in, maar zo werkt het bij mij niet. Ik

plant iets, koester het een week en daarna moet het zichzelf redden, want dan doe ik alweer iets anders in de tuin.”

“Ja,” zegt Anjo, “en toen wilde ze een eenjarigenborder. Het eerste jaar ging het goed, maar het tweede jaar heeft ze er vaste planten tussen gezet.” Inge: “Dat deed ik omdat eenjarigen zich pas later in het jaar ontwikkelen, zodat het in het voorjaar nog kaal is.” Anjo: “In het derde jaar zei ze: ik vind hem erg smal, kan hij niet wat breder? En toen werd het dus een vasteplantenborder. Op een andere plek heeft ze daarna een strookje met eenjarigen aangelegd.” Een doorslaand succes, vindt Inge: “In augustus en september is het daar wow!, met heel veel insecten.”

Mooi plekje

Het terras wordt voor de helft omringd door een grassenborder van struisriet (*Calamagrostis x acutiflora* ‘Karl Foerster’). Daarbinnen ligt een prairiebeplanting met een mix van drooplant, *Salvia nemorosa* ‘Caradonna’, duizendblad (*Achillea* ‘Credo’), *Rudbeckia fulgida* ‘Goldsturm’, lampenpoetser (*Liatris spicata*), witte *Echinacea* met daartussen vedergras. En natuurlijk ►

- 1 De cottagetuin.
 2 Zichtlijn op de zestigjarige walnoot.
 3 Achter de muur ligt nóg een tuin.
 4 De ingang van de cottagetuin.

4 tuinvragen AAN ANJO EN INGE

Favoriete kwekerij?

Inge: 'Kwekerijen zijn snoepwinkels. Ik vind elke kwekerij mooi waar met passie gekweekt wordt. Als ik niet lekker in m'n vel zit ga ik niet de stad in om een blouse te kopen, maar ga ik naar een kwekerij.'

Favoriet gereedschap?

Inge: 'Aspergesteker, Felco snoeischaar en een klein smal schopje waarmee je een plant kunt uitscheppen. En de kruiwagen.'

Sinds vorig jaar een paarse, daar mag niemand aankomen.'
 Anjo: 'De elektrische kettingzaag, twee zitmaaiers, elektrische bosmaaier, kettingzaagje, elektrische heggenschaar, twee Flymo's om 45 graden langs de sloot te maaien en een gewone motormaaiër. Deze tuin is te groot voor hobbygereedschap.'

Grootste succes?

Anjo: 'Dat we van het begin af aan structuur hebben aangebracht. De basis kun je niet veranderen, de rest wel. Een succes is ook de windkering. Als het stormt, geeft die vrij veel luwte.' Inge: 'De eenjarigenborder.'

Grootste missers?

Inge: 'De moestuin. Ik ben van de bloei, en niet zozeer van de groei.'
 Anjo: 'En de bloemenweide in de boomgaard, die op klei moeilijk mooi is te houden. Het eerste jaar was het mooi, het tweede jaar al minder en daarna zag je alleen nog maar distels en andere onkruiden.'

TUINTIPS VAN ANJO & INGE

‘Zorg voor een goede vlakverdeling in je tuin, want dat kun je vaak maar één keer doen.’

‘Zorg voor een vaste lijnenstructuur: strakke heggen, strakke graskantjes en strakke paden. Dat zorgt ervoor dat de tuin, wat er verder ook aan planten in staat, niet rommelig overkomt.’

‘Focus op planten die het doen. Beter drie of vier mooie planten, dan tien heel speciale friemeltjes.’

‘Een kip in de tuin haalt heel wat slakkeneitjes weg.’

ZELF KIJKEN?

De Achtertuintuin is open tijdens de Betuwse tuinenroute op 20 en 21 augustus 2022.
Info: www.de-achtertuintuin.nl

‘Ik componeer met planten’

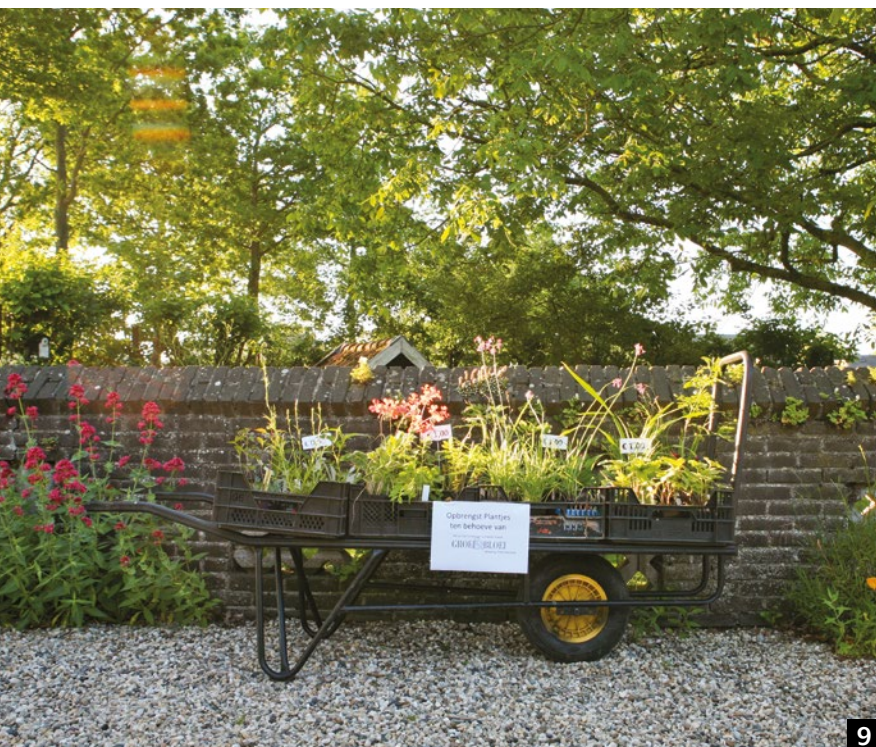
6

bleef het niet bij grassen alleen, want na twee jaar stonden er alweer vaste planten tussen. Inge beschrijft hoe dat gaat: “Dan loop ik door de tuin met plantjes die ik heb gekocht of opgekweekt en kijk ik waar nog plek is. Zodra ik een mooi plekje zie, zet ik ze daar neer.” En ja, zeggen ze allebei, dat is de manier waarop wij tuinieren: Anjo is van de structuur, Inge van de planten. “Ik componeer met planten en tuinier op gevoel, maar kan geen ontwerp maken.” Dat zorgt weleens voor onenigheid, vult Anjo aan: “Want dan zie ik in de tuin ineens een gat dat er niet hoort, maar waar dus een plantje in moet.”

Goed muizenjaar

Achter de grassencirkel, naast het pad, ligt de vlammeende border met vaste planten in geel, oranje en rood. Iets verderop heeft Anjo van puimstenen een rotstuintuin gemaakt. “Rond het huis lag steenafval,

misbaksels van de steenfabrieken langs de Waal, in de jaren 60 en 70 kon je die gratis ophalen. We hebben ze verzameld, op een hoop gegooid en er grond op gegooid.” Via de rotstuintuin kom je op het ganzenweitje. “De ganzen zijn onze waakhonden, daar loop je niet ‘ongehoord’ langs.” Achter de 6.000 vierkante meter grote tuin ligt nog 8.000 vierkante meter weiland waarin schapen lopen. Anjo heeft er een wilgenrij geplant en helemaal achterin een vogelbos aangelegd. Maar eigenlijk is de hele tuin een toevluchtsoord voor alles wat vliegt, kruipt of loopt. In de grote schuur hangen zelfs grootoorvleermuizen en nestelt een kerkuilennest. “Omdat ze ‘s nachts uitvliegen zie je ze nooit”, zegt Anjo. “Daarom hebben we twee camera’s aangebracht in de kast en twee in de schuur. Zo kun je ze volgen. Vorig jaar hadden ze zes jongen, die allemaal zijn uitgevlogen. Het was blijkbaar een goed muizenjaar.” ♦

- 6** Rechts de rotstuin van steenafval.
- 7** Inges trots: de border met eenjarigen.
- 8** De oorspronkelijke moestuin is veranderd in een parkeertuin voor kweekplanten.
- 9** De plantjeskar voor de verkoop, de opbrengst is voor de afdeling van Groei & Bloei.
- 10** De gemengde border naast de B&B.